

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ЮРИДИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Розбудова економіки України після завершення війни, яка, на жаль, триває сьогодні, зумовлюють необхідність особливої уваги до проблеми викладання у закладах вищої освіти України, та, зокрема, викладання юридичних дисциплін. Важкі наслідки воєнних дій та сучасні реалії потребують нових підходів до професійної підготовки. Професіоналізм, відповідальність за результати своєї праці, уміння самостійно здобувати необхідні знання і творчо застосовувати їх на практиці є ключовими умовами професійного і кар'єрного зростання. Рівень підготовки студентів повинен відповідати потребам розвитку національної економіки та сучасним запитам ринку праці.

Система навчального процесу створює відповідну модель навчання, під якою розуміють цілісну множинну сукупність її основних складових, які регламентують відбір та систематизацію відповідних стратегій навчання.

Розкриваючи термін «модель навчального процесу», Ягупов В. В. зазначає, що під цим терміном розуміють еталонне уявлення про навчання того, хто навчається, його конструювання в умовах конкретних освітньо-виховних закладів. Ця модель визначає ціль та основи організації і проведення навчального процесу. Її складовими повинні бути цільовий, змістовий, стимулювально-мотиваційний, контрольовано-регулювальний, суб'єктно-суб'єктний (між педагогом і учнем) та оцінково-результативний компоненти [1].

Таким чином, модель навчання має бути спрямована на сам процес здобуття інформації тими, хто навчається, відпрацювання ними нових практичних умінь та навичок, здійснення пошуку таких параметрів поведінки, які їм потрібні в повсякденному житті та у професійній діяльності.

Під час викладання у вищій школі застосовуються різні методичні прийоми навчання, серед яких найбільш важливими для викладання права є пояснення, логічне мислення та комунікаційні засоби. Зокрема, юридичні дефініції (держава, форма держави, функції держави, право, правотворчість, нормативно-правовий акт, права людини, обов'язки людини, галузь права, правомірна поведінка, правопорушення, юридична відповідальність тощо) найкраще розкривати шляхом пояснення. А при вирішенні правових завдань, коли студенту необхідно встановити суть правового питання і дати йому логічне, обґрунтоване пояснення, краще використовувати прийом логічного мислення. За його допомогою викладач роз'яснює окремі положення, продумує серію взаємопов'язаних запитань і тим самим підводить слухачів до певних висновків. Крім того, не менш важливим для ефективного правового навчання

студентів є вмiле використання науково-педагогiчними працівниками прийомiв словесної комунікації.

З метою виховання у молоді демократичного світогляду та ґрунтовного оволодіння ними правовою теорією викладачі при викладанні правових дисциплін повинні вмiло використовувати найбільш ефективні методи та методичні прийоми навчання. Їхня діяльність повинна спрямовуватись на поєднання навчального та науково-дослідницького аспектів, мотивування студентів та слухачів до самостійної творчої діяльності, на оптимальне поєднання загально-дидактичних методів, засобів і прийомів навчання, модернізацію методики викладання та навчання, вмiле застосування різних методичних прийомів навчання.

1. Ягупов В. В. Модель навчання (модель навчального процесу). *Електронна бібліотека підручників*. URL: https://eduknigi.com/ped_view.php?id=131 (дата звернення: 12.09.2022).